



Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

XI priores dies complectens

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1863

De S. Severo Martyre Ravennæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72708)

DE S. PARACODA EPISCOPO VIENNENSIS.

CIRCA AN. CHR.
CCXXXIX.
I JANU.
S. Paracodæ
in sacris fastis
nomen.

Desideratur in Martyrologio Adonis Viennensis, quod Heribertus Rosweyodus noster edidit, S. Paracodæ nomen : sed in MSS. Monasterii Lobiensis, et S. Laurentii Leodii, atque appendice Adonis hæc habentur : Eodem die sanctissimi Paragodæ, septimi Viennensis Episcopi. Eademque habet Martyrologium Germanicum, ac MS. Florarium Sanctorum. Eadem fere Philippus Ferrarius, Beda, atque. Neque illa Adonis Martyrologio adjecta aliena manu arbitrator, ut censet Rosweyodus. Quis enim credat ab Adone prædecessorem suum prætermisum? Pyragodam, Piragodam, Paragoden alii appellant.

Varie ejus
expressum
nomen.

2 De eo ista scribit Joannes Boscius in Bibliotheca Floriacensi, qui et octavum fuisse ejus Sedis Antistitem ostendit. Post S. Dionysium S. Paracodas, Græcus natione, uti fuerat Dionysius, Præsulum gessit; ætate Antonini Caracallæ, Aurelii, Alexandri, Maximi, Imperatorum; ad quem Victor Papa ita scripsit: Victor Episcopus, fratri Paragodæ Episcopo salutem. Collega noster Dionysius dormiens, te nobis

socium in Ecclesia Christi reliquit. Vides Frater Orientalem Ecclesiam propter celebrationem Paschæ ab Occidentali disjunctam esse. Placuit ergo nobis Apostolorum sectatoribus, vestræ unanimi scribere, ut secundum quod scriptum est: Vetera transierunt; Ecce nova facta sunt omnia; non tenebras sequamur, sed lucem; ut advertamus Prophetam: Populus, qui sedebat in tenebris, vidit lucem magnam. Propterea Frater et collega in Domino, doce per Ecclesias tibi commissas, a xv Luna Pascha agendum, ut dicat nobis Apostolus: Pascha nostrum immolatus est Christus; et, Fuistis tenebræ, nunc autem lux in Domino. Unanimitas fraterna, te in Domino salutem. Fratres qui apud te Viennæ versantur, de nobis in Domino salutans. Vale.

Litteræ Victoris
Pape ad
ipsum.

2. Cor. 3. v.
17.

Isa. 9. v. 2.

Monet ut Pascha post xiv Lunam curet celebrari.

1. Cor. 5. v. 7.

Ephes. 5.

v. 8.

Sub quibus
Imperatoribus
vixerit.

Honoratur vero S. Paracodas annuo recurso IV Non. Januar. Cujus ætate S. Zacharias Antistes Lugdunensis florebat. Hæc Boscius. At legitime sit hæc Victoris epistola, dubitari merito potest.

DE SANCTIS XXX MILITIBUS MM.

ROMÆ VIA APPIA.

SUB DIOCLE-
TIAN.
I JANU.

Beda, Usuardus, Ado, ceterique: Romæ, via Appia coronæ sanctorum Militum xxx Martyrum sub Diocletiano Imperatore. Martyrologium Germanicum addit, primum in vincula conjectos, ac deinde capite plexos. Galesinius quoque caput iis præcisum ipsius jussu Diocletiani, scribit.

Notkerus, quod in ceteris passio et obitus horum Sanctorum Coronæ nomine indicatur, aliter exposuit, ut

eorum Primpilum Coronam appellaret: nisi sit vitium librarii. Item Romæ, inquit, via Appia Coronæ et militum xxx qui sub Diocletiano Augusto pro confessione Christianæ fidei martyrio coronari meruerunt. Eorum meminit et Martyrologium S. Hieronymi. MS. Martyrologium monasterii S. Richarii quod Bedæ nomen præfert, habet tantum XX. MS. S. Laurentii Leodii quod est Adonis XXI.

DE SANCTIS MARTYRIBUS

EUPHROSINO EPISCOPO, PRIAMIANO

VEL PRIANO ET ALIIS IX.

NICOMEDIÆ.

I JANU.

Martyrologium idem S. Hieronymi: Nicomediæ Eufrosini Episcopi, Priani et aliorum ix. MS. Monasterii Rhinowiensis: Nicomediæ Eufrosini Episcopi, Priamiani, Era... Memoratur in Menæis Græcorum

6 Martii Euphrosynus quidam aquam bullientem jussu potare, sicque occisus. Sed diversus ab eo videtur hic noster: de quo tamen nihil usquam legimus.

DE S. SEVERO MARTYRE

RAVENNÆ.

AN. CHR.
CCCLV.

I JANU.
S. Severus
Martyr di-
versus a S.
Severo Epi-
scopo.

Ejus in Mar-
tyrologiis me-
moria, sed
vitiata, ut
plurimum,

Sanctum Severum Ravennatem Episcopum, quem Kalendis Februarii Ecclesia celebrat, Kalendis Januarii quædam referunt Martyrologia; hinc fortassis nato errore, quod cum hoc die S. Severus martyrium Ravennæ subierit, eum cum altero multo celebriori et Episcopo auctores quidam confuderunt. Et Maurolycus quidem Episcopum et Martyrem appellat eum qui Kalendis Januarii colitur, uti et MSS. Martyrologia duo, Bedæ nomine insignita, alterum domus Professæ Societatis Jesu Antverpiæ, alterum Ecclesiæ S. Lamberti Leodii; item MS. Florarium Sanctorum Martyrol. Coloniense vetus solum Episcopum; quædam MSS. Episcopum et Confessorem eum vocant. Mar-

tyrologium S. Hieronymi ista habet: Ravennæ depositio S. Severi cum fratribus. Iterum deinde Kalend. Februar. Ravenna, Severi Episcopi. Quæ obscura; præsertim cum depositio via solet nisi de Confessore usurpari, quid vero illud sibi vult Cum fratribus? deinde an duo fuere Severi Episcopi Ravennates confessores, in unum deinde conflati; quorum unus Marcellino Caji Pape temporibus successerit, alter Agapito anno Christi 346. Constantio IV et Constante III Coss.

Quidquid sit de ea quæstione, alius Ravennæ fuit Severus Martyr, quem Philippus Ferrarius in catalogo Sanctorum Italiæ, et in generali catalogo Sanctorum, Kalendis Februarii refert, testaturque, ejus ob S. Severi Confessoris

colitur 1 Ja-
nuarii.

Confessoris

Quando pas-
sus.

Clarus mira-
culis et sancti-
tatis opinio-
ne.
Corpus Urbe-
veteri serva-
tur, ut putat
Inbeus.

Confessoris solemnitate officium differri. Ast Hieronymus Rubeus Kalendis Januarii mortem pro Christo appetiisse asserit lib. 2 Historiar. Raven. Cajo, inquit, subrogatus Marcellinus, et Marcellino Marcellus fuit. Quo tempore Severus Ravennas, alius ab Archiepiscopo, e medio sublatus est ab Maximiano Augusto: qui decimus et postremus in Occidente Christianos persequebatur. Viri enim sancti prodigia, et vitam innocenter actam cum Maximianus accepisset, ob inveteratum in Christianos odium, captum, et sacrificare falsis diis renuentem, uti diximus, interfici jussit Kal. Januarii: cujus cadaver nunc summa religione in Orbito, quam plerique veteribus Herba-

num fuisse putant, ab incolis conservatur, et colitur. Hoc loco, mea quidem sententia, Franciscus Maurolycus Messanensis Abbas manifeste aberrasseprehenditur, qui in suo Martyrologio, hunc fuisse Episcopum scribat: et longe magis Ferrettus, qui hunc Severum cum illo confundat, qui fuit Ecclesie Archiepiscopi fratris filius.

EX VARIIS AU-
CTORIBUS.

Falli Rubeum ait Ferrarius: non enim hujus Severi exstare Urbeveteri reliquias, sed alterius qui xv Februarii et 1 Octob. colitur. Petrus de Natalib. lib. 3 cap. 66 S. Severum Martyrem et S. Severum Presbyterum, illum qui xv Februarii colitur, in unum conflavit.

Negat Ferrarius.

DE SANCTIS MARTYRIBUS EVANTO ET HERMETE

IN RHÆTIA.

1 JAN. Martyrologium S. Hieronymi: In Retia Evanti, Hermetis.

DE S. MAGNO MARTYRE.

1 JAN.

Martyrologium Romanum: Eodem die S. Magni Martyris. Eadem habet Bellinus a Padua, Franciscus Maurolycus, Petrus Galesinius aliique. Nihil præterea de eo reperi.

DE S. THEODOTO MARTYRE.

1 JAN.

S. Theodotus capite plexus.

Menæa 1 Januarii: Eodem die Sanctus Martyr Theodotus gladio vitam finit. Bini deinde versus subjiciuntur, quorum hæc est sententia: Non feram, inquit Theodotus, nisi gratiam Dei capite redemero. Aliquot celebrantur in Latinorum Martyrologiis Theodoti, a quibus tamen diversum hunc reor esse.

VITA

S. GREGORII EPISCOPI NAZIANZENI

PATRIS S. GREGORII THEOLOGI.

CIRCAAN. CHR.

CCCLXXIII.

1 JAN.

S. Gregorius pater S. Gregorii Nazianzeni sive Theologi.

Sanctum Gregorium Episcopum Nazianzenum, S. Gregorii Theologi parentem, hoc die venerantur Græci, ut ex Menæis patet; in quibus hæc habentur: Eodem die S. Gregorius pater S. Gregorii Theologi in pace quiescit. Eum laudat Gregorius filius in carmine quod de se ipse composuit, et alibi; sed fusissime oratione in ejus funere habita præsentate S. Basilio, in quam extant Eliæ Cretensis commentarii et scholia Jacobi Billii, ex cujus interpretatione eam hic damus.

S. GREGORII

THEOLOGI IN LAUDEM PATRIS SUI
GREGORII ORATIO.

JACOBO BILLIO INTERPRETE.

S. Basilii honorifica compellatio.

Homo Dei, et fidelis serve, et mysteriorum Dei dispensator, et vir spiritualium desideriorum: hoc enim nomine sublimes et excelsos viros, et supra ea quæ oculis cernuntur, positos, Scriptura vocat. Quin te quoque Pharaonis, hoc est omnis Ægyptiacæ atque adversariæ potestatis Deum appello, Ecclesiæ-

que columnam et fundamentum, et Domini voluntatem, et luminare in mundo verbum vitæ sustinens, et fidei fulcimentum, spiritusque domicilium. Et quid nomina ea omnia, quæ tibi tua virtus peperit, alia aliud tibi concilians atque offerens, recensere pergo? Ceterum die quæso. Unde te habemus, quænam est opera tua, quidque nobis allaturus huc accedis? Quandoquidem omnibus in rebus te Deo adjutore Deique afflatu impulsuque, atque ad eorum, qui te excipiunt, utilitatem moveri compertum habeo. An ut nos visas huc te contulisti? an ut pastorem quæras? an ut gregem visites? nos quidem jam nullos, maximeque nostri parte simul cum eo vita perfunctos, atque hunc afflictionis locum gravissime ferentes, hoc præsertim tempore, quo peritum gubernatorem vitæque nostræ facem, quam nobis salutis ignem e sublimi ostentantem intuentes recto cursu ferebamur, amisimus: illum autem cum omni virtute pastoralique disciplina, quam diuturno tempore collegerat, a nobis morte abreptum, plenum dierum, ac prudentia, et (ut Salomonis verbis utar) gloriæ senectute coronatum: gregem denique anxium et abjectum, summoque, ut vides, morore tristitiæque profligatum, non jam in virenti loco requiescentem, nec refectiois aqua enutritum, sed præcipitia et solitudines et barathra, in quæ dispergatur, ac pereat, quærentem,

Causæ ob quas ad id funus venerit Basilii.

Proverb. 16. v. 31.